

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że sprawy wszczęte na podstawie roszczenia regresowego, przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierowców zgodnie z prawem krajowym, są objęte zakresem stosowania prawa Unii Europejskiej w związku z zakazem ograniczania własnej odpowiedzialności przez ubezpieczyciela?
- 2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, że prawo Unii ma zastosowanie, czy wskazany powyżej przepis i art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takich roszczeń, dochodzonych przez osobę fizyczną lub przeciwko osobie fizycznej, osobę tę należy uznać za „konsumenta”, biorąc pod uwagę zasadę skuteczności oraz wymogi związane z ochroną konsumentów?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 r., L 263, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wedding (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2023 r. – Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH/Oranzherii Gimel II EOOD

(Sprawa C-389/23, Bulgarfrukt)

(2023/C 321/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Strona pozwana: Oranzherii Gimel II EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1393/2007⁽¹⁾ i rozporządzenie (WE) nr 1896/2006⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który przewiduje, że europejski nakaz zapłaty powinien zostać uznany przez sąd za nieważny w ramach środka odwoławczego, jeżeli nie został on doręczony lub nie został skutecznie doręczony pozwanemu?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy powyższe rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi ustawowemu, który przewiduje, że wykonanie europejskiego nakazu zapłaty uznaje się za niedopuszczalne, jeżeli nie został on doręczony lub nie został skutecznie doręczony pozwanemu?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy rozporządzenie nr 1896/2006 należy interpretować w ten sposób, że pozwany, który wie o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, ale któremu nakaz ten nie został jeszcze doręczony lub nie został skutecznie doręczony, nie może jeszcze wnieść skutecznie sprzeciwu od tego nakazu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. 2007, L 324, s. 79).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1).